

Комуністичная партыя (большэвік) Беларусі

ЗВЯЗДА

ОРГАН ЦК і МЕНСКАГА АБКМА КП(б)Б

№ 284 (6260) | 11 снежня 1938 г., нядзеля | ЦЕНА 10 КАП.

НАСУСТРАЧ СЛАЎНАМУ ЮБІЛЕЮ

Дваццаць дзён аддзяляюць нас ад слаўнай гістарычнай даты—20-годдзя ўрадаўнаснай Савецкай Соцыялістычнай Беларусі.

Дваццаць год таму назад, у сімвалічнае свята—дзень 20-годдзя Чырвонай Арміі малодчай краіны Совету, падтрыманай ўсеагульнай партызанскай рухам, смелымі навіцкамі выгналі з прадзелу Беларусі нямецкіх інтэрвентаў.

Першае студзеня 1919 года маніфэстам 1-га рэвалюцыйнага ўрада Беларусі была абвешчана рэспубліка Совету. Уся паўната ўлады перайшла ў рукі Совету рабочых, сялянскіх і чырвонаармейскіх дэпутатаў. Прадлагаючы кантроль над беларускай рэспублікай, якая была абвешчана па-за законам, адначасова пачала новую эру ў жыцці беларускага народа.

Барьбы беларускага народа за вываленне ад акупіраў, прыгнечанне і эксплуатацыю, за самавызначэнне, за сацыялістычную дзяржаўнасць, кіравана рэвалюцыйнай партыяй. Уся калябна народжаная да новага жыцця вольна прыгнечанася беларускага народа сталі вылікі правды працоўных усіх краін, рэвалюцыйнай стратэгіі пролетарскай рэвалюцыі Ленін і Сталін, Ленін і Сталін—гэтыя Беларуская ССР.

Сваю свабоду, сацыялістычную дзяржаўнасць, новае шчаслівае жыццё працоўныя Беларусі аваявалі пры нястомнай дапамозе вялікага рускага народа, усіх брацкіх народаў краіны Совету ў барьбе з імглікімі ворагамі сацыялізма: трапіцка-бухарынскімі і ашанска-фашысцкімі бандамі, вэсэрамі, меншавікамі, будаўцамі і іншымі зраднікамі. На палях Беларусі, па шчасце беларускага народа супроць беларускіх бандаў і нямецкіх інтэрвентаў змагаліся лепшыя сыны рускага, украінскага і іншых брацкіх народаў краіны сацыялізма.

Віцямі беларускі народ прыгнечаны вольскімі панамі, літоўскімі князямі, рускімі і беларускімі капіталістамі, памешчыкамі, кулакамі і купцамі. Царскі ўрад ператварыў Беларусь у сваю калонію, а рабочыя і сялян у паднявольных рабаў. Вольскімі горама, слязьмі і крывёю была жапоўлена гісторыя беларускага народа да Кастрычніцкай рэвалюцыі.

Рабшчыні ланцугі рабства і няволі, высокая падняўшы чырвоны сцяг Совету, працоўныя Беларусі ўзялі свой лёс у свае ўласныя рукі і сталі пад кіраўніцтвам партыі большэвік будаваць новае жыццё, аснованае на прыпынках камунізму, на фундаменце пераарыстай дружбы народаў.

У гэтыя перабольныя дні беларускі народ падользіў вынікі сваёй дваццацігадовай барьбы за будаўніцтва сацыялізма, гаспадарчым вочкам ён аглядае дасягнутыя поспехі. Прайшоў каласальны шлях барьбы і перамог. З адставай у мінулым калоніі парскага самаліраўна Беларусі ператворана ў вольнае індустрыяльна-калгаснае ўрадаўнаснае сацыялістычнае рэспубліку.

Да Кастрычніцкай рэвалюцыі на тэрыторыі пераарыстай Савецкай Беларусі не было амаль ніякай прамысловасці, сельскага гаспадарства бедных і сярэдніх сялян пачынаў жалка існаванне. Працоўныя былі пазбавлены самай неабходнай сродкаў да існавання. Падарожнікі, выпадкова прыляжыўшыя ў дарэвалюцыйнай беларускай губерні, звычайна заносілі ў свае дзёнікі: галодныя, унылыя краі, сусветныя балоты, бескультура, іх зроку прадстаўлялася такая карціна: абарваная, абросшая поўгалоднымі людзі бязлічэнна на горадах у пошуках заработкаў на кавалках хлеба. У вёсках на невялікіх кавалках зямлі ад рання да пемна карпаліся змораныя бедныя-сялянне, іх жонкі і дзеці. У ўрайскай мястэчках — дзень падтрыманы Германіяй. Немцы Мемеля могуць быць упэўнены, што Германія з найвялікшай увагай шочыць ва выбарах і за барьбой літоўскіх ямцаў за аўтаномію Мемельскага краі. Ал пазнымі, лкую зойме Літва ў гэтым пытанні, будзе залежаць характар яе далейшых адносін з Германіяй.

НАГЛЯЯ ПАГРОЗЫ „БЕРЛІНЕР ТАГЕБЛАТ“ ПА АДРАСУ ЛІТОВСКАГА УРАДА

ПАРЫЖ, 10 снежня. (ТАСС). Газета „Берлінер тагелат“ азмеліла вылікі артыкул, прысвечаны надхольчым выбарам у клайпедскі (мемельскі) сейм. Артыкул гучыць, як прамая пагроза. „Літва павінна адмовіцца ад усяй рэвалюцыйнай палітыкі ў адносінах Мемеля (Клайпеды), інакш — папярэджае га. вэста, — Літва сутыкнецца з супраціўленнем мемельскіх немцаў, якія будзь падтрыманы Германіяй. Немцы Мемеля могуць быць упэўнены, што Германія з найвялікшай увагай шочыць ва выбарах і за барьбой літоўскіх ямцаў за аўтаномію Мемельскага краі. Ал пазнымі, лкую зойме Літва ў гэтым пытанні, будзе залежаць характар яе далейшых адносін з Германіяй.

Нота іспанскага ўрада Англіі

ЛОНДАН, 10 снежня. (ТАСС). Іспанскі пасол у Лондане звярнуўся ў англіскае міністэрства замежных спраў в нотай, у якой заяўляе, што абыхавыя адносіны дэмакратычных краін да варварскіх бомбардыровак авіяцыйнай і тэрорыстай неабароненых іспанскіх гарадоў вылікае негаваньне і абурэнне іспанскага народа. Пасол звяртае ўвагу міністэрства на даклады англіскай камісіі па расследаванню бомбардыровак мірных гарадоў Іспаніі. У гэтых дакладах яна гаворыць, што фашысцкая авіяцыя сістэматычна бомбардыруе неабароненае грамадзянскае насельніцтва. Не гледзячы на гэтыя ўсім вядомыя факты, дэмакратычныя краіны адносяцца пасіўна да бомбардыровак і не робяць ніякага спроб прыпыніць гэтыя злачынствы. Іспанскі ўрад неад-

АРГАНІЗУЕМ СОЦЫЯЛІСЦЫЧНАЕ СПАБОРНІЦТВА НА ДАСТОЙНУЮ СУСТРЭЧУ ХХ-ГОДДЗЯ БССР!

да ўсіх рабочых і работніц, камандзіраў вытворчасці прадпрыемстваў савецкай Беларусі і членаў арцеляў ад рабочых, работніц, служачых, інжынерна-тэхнічных работнікаў менскай швейнай фабрыкі „Кастрычнік“

Дарэгі таварышы! 21 студзеня 1939 года спаўнаецца 20 год з дня ўтварэння нашай роднай Беларускай Савецкай Соцыялістычнай Рэспублікі. БССР створана пад кіраўніцтвам вялікай партыі большэвік, яе тварцамі аўталяюцца геніяльныя правадчыкі працоўных усіх краін Ленін і Сталін. Сваю сацыялістычную дзяржаўнасць беларускі народ аваяваў пры дапамозе вялікага рускага народа, усіх брацкіх народаў краіны Совету ў жорсткай барьбе з усімі ворагамі сацыялізма.

Слаўны юбілей 20-годдзя савецкай улады ў Беларусі ўсе працоўныя рэспублікі сустракаюць велізарнымі перамогамі на ўсіх участках сацыялістычнага будаўніцтва. 20 год! Гэта параўнаць з найвышэйшымі дасягненнямі чужацаў. Але колькі слаўных старонак успаі гераічны беларускі народ у залатую кнігу перамог сацыялізма.

Дарэгі таварышы, у гэты перагроблейны дні мы, натуральна, аглядаемся на пройзеныя за 20 год шляхі. І куды-б мы ні кінулі наш погляд, які-б куток нашай роднай зямлі мы ні ўзялі, усюды мы бачым глыбокія змены. Магутны плуг сацыялізма пераарыстай нашы землі. Па-новаму, шчасліва зажаў беларускі народ. Усёды мы бачым багдзёрня, радасны ўсмешкі на тварах савецкіх людзей. Мы чуем званкі і адароны смех нашых дзяцей. Многачыслныя ў мінулым беларускія калгасы дзякуючы савецкай уладзе заблілі сапраўды шчаслівай долі. Жыццё ў нас шырока ўвільчана ў працоўную дзейнасць. Нарэўе з мужчынамі іны працоўныя на нашых сацыялістычных фабрыках, заводах, саўгасах, калгасах, кіроўць самалётнамі паравозамі, вылучаюцца на адказныя пасты, прымаюць актыўны ўдзел у кіраўніцтве дзяржавай. Валдэра і ўпаўнаважаныя ў жыцці наша слаўная савецкая моладзь. Для яе шырока адчыненыя дзверы школ, універсітэтаў, фабрык, заводаў, інстытутаў.

Усё гэтага мы дабіліся дзякуючы нястомным клопатам ад беларускіх народзе партыі большэвік, вялікага правадчыка народнаў, лепшага друга беларускага народа таварышы Сталін і савецкага ўрада. Велізарны перамогі сацыялізма дасягнуты нам дзякуючы цеснай дружбе з усімі народамі нашай радзімы, дзякуючы нястомнай дапамозе вялікага рускага народа, дзякуючы правільнаму ажыццяўленню ленынска-сталінскай нацыянальнай палітыкі.

Многачыслныя гісторыі беларускага народа да Кастрычніцкай рэвалюцыі былі напоўнены пакутамі, крывёю і сіламі. Стара, гарачыня, зморыня Беларусі служыла крыніцай абогачэння польскіх панцоў, рускіх і беларускіх капіталістаў, памешчыкаў, кулакоў, купцоў і іншых зладзеяў-кываўшчынаў.

Пракляты царскі ўрад скоўваў беларускі народ ланцугамі няволі, рабства, прыгнечання і эксплуатацыі. І толькі 20 год таму назад кіроўцы партыі большэвік, натхніны прыкладам вялікага рускага рабочага класа, беларускі народ падняўся да новага жыцця.

Смелымі навіцкамі Чырвонай Арміі, падтрыманай партызанскім рухам беларускага народа, а Беларусі былі выгнаны неапаўнаважаныя немцы-інтэрвенты і іх крывавыя сабоднікі—націмы, а годна пазней былі надалава разгромлены беларускія бандаў, прабаўшыя ўжо закабланы беларускі народ. З гэтага моманту пачалася новая эра ў гісторыі беларускага народа. Вызвалены ад велькіх пакут, ён далучыўся да новага, свабоднага жыцця і пачаў яго будаваць на асновах камунізма, на фундаменце непарушнай дружбы з народамі, якія населяюць краіну Совету.

За 20 год Савецкай улады Беларусь была ператворана самадзяржаўна, ператворана пад кіраўніцтвам партыі большэвік у вольнае індустрыяльна-сацыялістычнае Рэспубліку, у рэспубліку вольна сацыялістычнай індустрыі, калгасаў і саўгасаў, у магутны фарпост нашай радзімы на рубяжы з капіталістычным Захалам. Пышным прэстам раскілава на нацыянальнай па форме і сацыялістычнай па зместу культуры. Развіліся і раслілі таленты народа. Партыя Ленін—Сталін выхавала выдатныя нацыянальныя беларускія кадры, да калі аднавілі справе сацыялізма, новае савецкае інтэлігенцыя. Вялікі перамогі сацыялізма заісны ў Сталінскай Канстытуцыі, пад разгорнутымі сцягамі якой дружная сімя народаў СССР ідзе наперад да злуччых варшавы камунізма.

Мы ўсе ведаем, і мы павінны гэта добра і заўсёды памятаць, што наш шлях да шчаслівага жыцця не быў усяян розамі, нам прышліся перамагчы многіх ворагаў. Меншавікі, эсэры, будаўніцы, трапіцка-бухарынскія (сандыты, нацыянал-фашысты—усе гэтыя пераарыстай ворагі нашай радзімы, паслядоўны прадлажэнны контррэвалюцыйнай беларускай радзі, не раз прабавілі сарваць пераможнае шчасце беларускага народа да сацыялізма.

Велізарна ад глыбокай адданасці беларускага народа справе партыі Ленін—Сталін, сваёй любімай радзіме, гэтыя прадлажэнны пем, агенты польска-нямецкай фашысцкай разведкі не смелі заўважыць ад сваіх зрадніцкіх наморах адкрыта. Яны дзейнічалі тайна і з-за вулца. Шпіянажам, шкодніцтвам і дыверсіям яны прабавалі падарваць наш сацыялістычны лад і пазбавіць беларускі народ шчаслівага, радаснага жыцця.

Стаўка ворагаў біта! Ворагі і іх зрадніцкія планы развенны ўшчэнт.

Але мы не павінны заспакайвацца. У нашых радах не павінна быць месца дабрадушшу, ратаеіству і бесклапотнасці. Ні на адну мінуту мы не павінны забываць папярэджання таварышы Сталін аб капіталістычным акружэнні, аб неабходнасці трываць нап народ у стане мабільнага гатоўнасці. Мы павінны быць заўсёды гатовы адказаць на проклі ворагаў сакуральным ударам, як гэта нядаўна зрабілі пры падтрыманні ўсяго савецкага народа даблесныя патрыёты радзімы, героі Хасана, якія далі добры ўрок японскім самураям, прабаўшым парушыць свяшчэнныя гранічы нашай радзімы.

Дарэгі таварышы, згуртуемся апычэнаеі вакол любімай партыі Ленін—Сталін, вакол нашага роднага правадчыка і настаўніка вялікага Сталін!

Будзем нястомна множыць багдзі нашай радзімы, сустраем слаўнае 20-годдзе БССР новымі перамогамі на ўсіх участках сацыялістычнага будаўніцтва!

Калектыў рабочых і работніц, служачых і інжынерна-тэхнічных работніц менскай швейнай фабрыкі „Кастрычнік“ уключаецца ў сацыялістычнае спаборніцтва на дастойную сустрэчу 20-годдзя БССР.

У рэзультата перадакстрычніцкага сацыялістычнага спаборніцтва, у якім на нашай фабрыцы прынялі ўдзел усе рабочыя, работніцы і камандзіры вытворчасці, фабрыка выканала свой вытворча-аператыўны план за 11 месцаў 1938 года на 101,5 проц. у пачынаючы выразэнні, а ў натуре—на 102,4 проц. Колькасць стаханавцаў вырасла з 722 чалавек у ліпені да 1.231 чалавек на 1 снежня 1938 года. 75 стаханавцаў выконваюць свае нормы звыш чым на 200 проц.нтаў.

Зараз мы бярэм на себе сацыялістычнае абавязальнасць сустраць слаўны юбілей ішча больш магутным разваротам стаханавцаў руку. Мы абавязваемся да 1 студзеня 1939 года вышчыць звыш аператыўна-вытворчага плана 1938 года на 600 тысяч губ. гатовай прадукцыі, дабіцца ператварэння буйнейшых цехаў фабрыкі—1-га і 2-га—у сусветна-стаханавскія, арганізаваць не менш дзесяці новых школ па перадачы стаханавцкіх метадаў работы, узора падрыхтаванага

ПА ДАРУЧЭННЮ АГУЛНАГА СХОДА РАБОЧЫХ, РАБОТНІЦ, СЛУЖАЧЫХ І ІНЖЫНЕРНА-ТЭХНІЧНЫХ РАБОТНІКАў ЗВАРОТ ПАДПІСАЛІ:

Дырэктар фабрыкі Л. С. КАГАНУ, сакратар партіюма — Б. Л. ЛІБЕРМАН, намеснік старшын фабкама—Б. І. МАТУСЕВІЧ, стаханавец, служачы інжынерна-тэхнічны работнік—Н. І. ЕУСЮНІА, в. с. БАГАМОЛАУ, з. і. ГРЫШПАН, П. Т. ВЯРШОН, А. Х. ДАЛІНКА, І. С. ШОСТАК, А. О. ФАЙНГЕНГЕН, А. Ф. КАЛІЧЭЦ, П. Я. ГАЛАДЗЕЦ, Б. І. СЕНІНСКАЯ, Г. Н. СПЕЛІТЭЦ, В. М. ПАДОНСІК, Я. В. БУТЫЛЕУ, Е. С. БОРТНІК, М. В. ВЯРШЫНА, А. М. ВАЙСМАН, А. А. ГАМЕЗУГ, С. М. СІДПЕР, М. П. КРАТОВІЧ, С. Б. ФРЫДМАН, Е. Г. ПЯТРОВА, С. Д. МЕТОР, М. М. ЛЕВІН, М. Л. ТРАШЧАВІЦ, І. Ш. ЧАРНАМАРАК, Я. С. ГОРШТЭІН, І. А. ЛЕВІН, Б. А. КАДЛАН, С. Д. МАРГОЛІНА, А. М. БУРШТЭІН, М. С. ЛАЗАРЧУК, Н. В. АСАДОУСНАЯ.

СПРЭЧКІ ў ФРАНЦУЗСКІМ ПАРЛАМЕНЦЕ

ПАРЫЖ, 9 снежня. (ТАСС). На рэішчэнні пасяджэння палаты дэпутатаў сёння прадэжыліся спрэчкі па агульнай палітыцы французскага ўрада. Камуністычны дэпутат Мішэль падверг рэзкай крытыцы палітыку ўрада, які не спыніў перад мабілізацыяй 30 лістапада рабочых камуністычных прадпрыемстваў. — Рэвалюцыя крывіць аб наўдчыла забастоўкі 30 лістапада,—пра даўжае прамоўца. — Аднак, чаму-ж прымяняюцца меры рэпрэсіі супроць баставальшых рабочых? Чаму пачынаюць з 1 снежня, з-за пазіны ўрада і прадпрыемстваў страчана больш 1 мільёна галдін працы?

ПАРЫЖ, 9 снежня. (ТАСС). Камуністычны дэпутат Гарыэль Перы ў сваёй прамове спынаецца на пытанні аб франка-германскіх і франка-італьянскіх адносінах. Перы ўказавае, што франка-германская декларация ад 6 снежня прадстаўляе сабою небяспеку для Францыі, бо яна адрывае Францыю ад яе саваянцы.

Затым выступае Далдэ. Далдэ заяўляе, што ён не лічыць сабе ні заложнікам, ні палоннікам якой-небудзь партыі або якіх-небудзь асоб і што ён будзе гаварыць тое, што ён думае сам. — Забастоўка 30 лістапада,—гаворыць Далдэ,— па змыслу сваіх натхнінчыя была забастоўкай палітычнага характару супроць знешняй палітыкі ўрада. Далдэ сьпіраджае, быццам профсаюны ставілі сваёй задачай узняць у рукі ўладу.

— Уласныя дакументы камуністычнай партыі,—спыраджае Далдэ,— не паказваюць на конт гэтага ніякіх сумненняў. Тораэ спынае главу ўрада, указваю-

АДКРЫЛАСЯ СЕСІЯ АКАДЭМІІ НАУК БССР

Учора вечарам у клубе металістаў адкрылася сенежанская сесія Акадэміі навук БССР, па якой прысутнічаюць звыш 900 чалавек. Гэта — акадэміі, прафесары, навуковыя супрацоўнікі інстытутаў сельскага гаспадаркі, даследчыкі сельскіх станицы, аграмы і стаханавцы сацыялістычных паўд. У работах сесіі прымаюць удзел 23 калгасні. Сярод іх дэпутат Вярхоўнага Совету БССР, звыняныя калгаса „Абелара, Рэчыцкага раёна, М. А. Саранчук, дэпутат Вярхоўнага Совету БССР ордэнаўноса П. К. Ціханская, ордэнаўносец-брыгадзір калгаса імя Ленін, Гародзінскага раёна, О. Н. Знакаў, 72-гадовае вопытнік калгаса імя Варашылава, Церахоўскага раёна, Зайнаў, знаны камбайнер Жлобінскай МТС Гараўпоў, загалчкі хатн-лабараторыі калгаса Аршаньвічы, Пухавіцкага раёна, Севаткоўскі і інш.

Адкрываючы сесію, прэзідэнт Акадэміі навук тав. Горуў азначаў, што сенежанская сесія Акадэміі навук БССР прысвечана пытанням сацыялістычнай

ПАРЫЖ, 10 снежня. (ТАСС). Учора на вачэрнім пасяджэнні палаты дэпутатаў ад імя сацыялістычнай групы выступіў дэпутат Альберт Сорэль, які заявіў, што сацыялісты астадуцца верным народам на фронт.

Выступіўшы на пасяджэнні старшыня краіне-правай прафсаюнак партыі „дэмакратычны саюз“ Опаліон алобрыў металы, прыменены ўрадам у часе забастоўкі 30 лістапада, а таксама звыняючы палітыку ўрада і заявіў, што яго група будзе галасаваш за ўрад.

Пасля прамовы лідэра сацыялістаў Блома была пастаўлена на галасаванне прапаваная ралыкалам протаяя формула пераходу да чарговых спраў. Выступіўшы перад галасаваннем глава ўрада Далдэ заявіў, што ён разглядае гэту формулу, як выражэнне давер'я ўраду.

Прапанова ралыкалаў была прынята 315 галасамі пры 241 супроць і 53 устрымаўшыся.

Ваенныя дзеянні ў Кітаі

у ЦЕНТРАЛЬНЫМ КІТАІ
На фронце Цэнтральнага Кітаі пасля гтыдывага зашпіна адваіліся вольныя дзеянні. 8 снежня японскі атрад колькасцю ў 200 чалавек, падшыўшы ў раўне Іоучоу да кітайскіх пазіцыяў на паўночным беразе ракі Сіньян, артылерыйскі агонь. Пасля артылерыйскай падрыхтоўкі японскі атрад дзейчы бэопасахова прабаўва атакаваць кітайскі пазіцыі, але быў адбіты. Японцы таксама папярэплі няўдучу пры спробе высадзіць дэсант на ўсходнім беразе возера Дунцін, лобляў „Луціюшы.

Сярод трафеяў, захвачаных кітайскімі войскамі пры заваяці імі горада Лашань у паўднёва-усходняй частцы правінцы Хэнань, ёсьць звыш 100 грузавікоў, вялікая колькасць боіснага

ЗАКРЫўСЯ СХОД КОМСАМОЛЬСКАГА АКТывА МЕНСКА

Учора трэці дзень прадэжыў сваю рабату сход комсамольскага актыва Менска. На сходзе прадэжыліся спрэчкі. Актыўныя — сакратары партыіны арганізацыі і ралыныя камомольныя—у сваіх выступленнях, які ў першыя дні схода, падверглі жорстка і зусім звыняючай крытыцы сакратару ЦК ЛКСМБ тт. Кавалькова і Каралева, сакратару оргбюро ЦК ЛКСМБ на Менскай вобласці тт. Сілаева і Драніцу і сакратара Менскага гаркома комсомола тав. Рапалорта.

Сакратар комсамольскай арганізацыі завода імя Кірова тав. Лапідус адзначыў, што кіраўнікі ЦК і гаркома комсомола, жадаючы блісучы ініцыятыўна, іны раз даходзілі да абману грамадзесці.

Поўным банкрутам, як кіраўнік, паказваў сабе ў сваім выступленні сакратар оргбюро ЦК ЛКСМБ па Менскай вобласці тав. Сілаў. Недагучна дэруну работу аблома ён вытлумачыў тым, што ЦК ЛКСМБ не даў яму—легкай машыны, на якой можна было-б ездзіць у пярвочныя комсамольскія арганізацыі.

Выступіўшы ў спрэчках паказалі тав. Сілаўе, што яго выступленне—гэта выступленне апалячанага вальмонта, які не ведае, у чым заключаюцца большэвіцкія прыпынцы кіраўніцтва. З рэзкай крытычнай прамовай, ус-

сельскага гаспадаркі БССР. Сесія абмяркуе даклады „Роля сенабароты ў павышэнні ўраджайнасці і сістэма апрацоўкі глебы ў сенабароты“, „Праблема парывання ўраджайнасці ільну ў трэціх палігоддзі“, „Скарыстанне мясцовых угнаенняў“ і інш. пытанні, звязаныя з атрыманнем высокіх і ўстойлівых ураджаюў.

У прэзідыум сесіі выбуў тт. Пячмароўна, Кісіляў, Горуў, акадэмік тт. Кулагін, Кедраў-Зіхман, калгаснічы Саранчук, Ціханская, аграном Ганчароў і інш.

Пад бурныя доўга неамаўчальныя алдысменты выбірацца гавароўны прэзідыум у саставе таварышы Сталін, кіраўнікоў партыі і ўрада і тт. Дамітрава, Тэльмана, Хосе Дыяса, Пасіянары.

З вялікай увагай прысутныя праслухалі даклад прэф. Даружына на тэму „Праблема высокіх ураджаюў палых культур на асушаных тэрыторыях“. Сесія будзе працаваць да 15 снежня.

ХРОНІКА

СНК СССР зашвердаў тав. Сергеева Ф. В. намеснікам народнага камісара Лісной прамысловасці Саюза ССР.

СНК СССР зашвердаў тав. Лапухова Е. І. намеснікам народнага камісара Лісной прамысловасці Саюза ССР.

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЕ

ПЕРАВАГА ІНДЫВІДУАЛЬНАЙ ВУЧОБЫ

З вялікім натхненнем і радасцю сустрэла савецкая інтэлігенцыя пастанову ЦК ВКП(б) аб пастаноўцы партыйнай прапаганды Для настаўніцтва «Кароткі курс гісторыі ВКП(б)» з'яўляецца асабліва неабходным. Нам даверылі самы каштоўны капітал — падрабязнае пакаленне, і мы абавязаны выхоўваць яго ў камуністычным духу, у духу гарачай любові да сваёй радзімы. І зусім зразумела, што без авалодання марксіска-ленінскай тэорыяй ніякімі паспяхавымі выкананнем гэтай палітычнай задачы.

Авалоданне тэорыяй ёсць кроўная справа ўсяго савецкага настаўніцтва. Хачу падзяліцца, як я пачаў вывучаць гісторыю нашай партыі пасля выхаду ў свет «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)».

Асноўным метадом павышэння свайго ідэйна-палітычнага ўзроўню я выбраў самастойную работу над кнігай, над працамі класікаў марксізма-ленінізма. Калі «Кароткі курс гісторыі ВКП(б)» друкаваўся ў газетах, я прачытаў усе яго раздзелы. Калі я чытаў гэты энцыклапедыю большавізма, перад маімі вачыма прайшоў увесь славянскі герцаўны шлях нашай большавіцкай партыі на ўсім яе этапах барацьбы за сацыялізм.

Глыбока, з алоўкам у руках пачаў вывучаць гісторыю партыі пасля выпуску кнігі. Уважліва чытаў першы раздзел — «Барацьба за стварэнне сацыял-дэмакратычнай работнай партыі ў Расіі». Каб больш уясніць, выкарыстоўваў дадатковыя матэрыялы — творы Леніна і Сталіна, асабліва раздзелы з прап. Плекшанава «Да пытання аб рэалізацыі марксісцкага погляду на гісторыю» і «Намы рознагалосці». Чытаў Плекшанава крытычна.

Прапароўваючы падрабязна, разабраў трэцюю палітыку першага раздзелу аб Пецярбургскім «саюзе барацьбы за вызваленне рабочага класа», арганізацыянага і створанага Леніным. Азнаміўся са зместам лістовак, напі-

саных Леніным да бастуючых рабочых Пітэра. Велізарную барацьбу правяла наша партыя з «эканамістамі». Каб засвоіць гэта, я прачытаў творы Леніна «Пра тэст 17-ці», «Што рабіць?». Цяпер для мяне стала ясным, чаму «эканамізм» з'яўляўся агентурай буржуазіі ў руках рабочага руху, чаму «эканамізм» стараліся накіраваць рабочы рух на ілжываму русле.

Я прыступіў да вывучэння чацвёртай палітыкі «Барацьба Леніна супроць нароўніцтва і легальнага марксізма». Па гэтай палітыцы працягваў твор Леніна «Што такое «прывялікі народ» і як яны выхоўваюць супроць сацыял-дэмакрату». Для мяне стала ясна, што нароўнікі з'яўляліся фальшывымі прывялікімі народа, што яны тармазілі рэвалюцыйную барацьбу рабочага класа за свабоднае вывучэнне.

Перайшоўшы да вывучэння II і III раздзелаў гісторыі ВКП(б), я прачытаў твор Леніна «Крок наперад, два крокі назад». Наша партыя правяла велізарную барацьбу з меншавікамі, траікістамі, якія яшчэ талі абавязавалі рабочы клас, пераходзілі стварэнню большавіцкай партыі. Траікісцкія балдыты, пасля Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі 1917 года, сталі агентамі фашысцкіх разведкаў.

Мая катэя бібліятэка за апошні час заўважліва радам каштоўных твораў Маркса-Энгельса — Леніна — Сталіна. Апрача таго, я набыў мастацкую літаратуру, якая неабходна кожнаму самастойнаму вывучаючаму гісторыю ВКП(б).

Самастойна работав над кнігамі штодзень аддаю 2-3 гадзіны. Я пераказаў на сваім уласным вопыце ў велізарнай перавазе індывідуальнай вучобы.

Д. Е. ЦЫМБАЛАУ,
дырэктар вёсёўскай 27-й сярэдняй рускай школы.

Студэнт IV курса Ваўруцкага дзесяцікласнага вучылішча вучоба, кандыдат партыі тав. Касаткін за вывучэннем гісторыі ВКП(б).
Фота Мазалева (ФФ).

РОСТ ПАРТЫЙНЫХ РАДОЎ

ЖЛЮБІН, 9 снежня. За апошнія 6 месяцаў раённая партыйная арганізацыя прыняла ў кандыдаты партыі 44 чалавек. Сярод іх — перадавыя людзі калгаснай вёскі — загадчык свінгалоўчай фермы імя Кірава тав. Маршын, старшыня калгаса імя Энгельса тав. Федарук і іншыя. У кандыдаты партыі прыняты лепшыя саставіцель пазавод станцыі Жлюбіна камсомолец тав. Байкач, дырэктар Акцібр-скай п'яноўнай сярэдняй школы, добры агітатар, Зінаіда Рогіляк і іншыя.

За гэты перыяд у кандыдатуры члены партыі пераважала 10 чалавек. Сярод іх: старшыня калгаса «Чырвоны Радуніч» тав. Мартынюк, ветфельчар калгаса імя Кірава тав. Вайсхоў, брыгадзір гэтага калгаса тав. Савасілаў.

Пры калгасе імя Кірава з кандыдатурай групы створана пярвічная партыйная арганізацыя.

Сход інтэлігенцыі ў Оршы

ОРША (Спец. нар. «Звязды»). Днямі адбыўся сход інтэлігенцый горада па пытанню азнамлення з пастаноўкай ЦК ВКП(б) «Аб пастаноўцы партыйнай прапаганды ў сувязі з выпускам «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)». Даклад на сходзе зрабіў сакратар РК КП(б)В тав. Жэлізняк.

Выступаўшы ў спрэчках ўрач Раскін, настаўнік Гінабург і другія адзначылі велізарнае значэнне выхаду ў свет «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)». Яны заклікалі, што савецкая інтэлігенцыя бізмежна ўдзячна таварышчу Сталіну за класічны дакумент марксізма-ленінізма.

Трэба адзначыць, што райком партыі да такой важнай справы як правядзенне схода інтэлігенцыі горада падрыхтаваў у Оршы налічваецца ка 1000 інтэлігенцаў. На сходзе прысутнічала ўсяго 90 чалавек. Сход пачаўся на 2 з паловай гадзіны пазней.

СХОД ПАРТЫІНАГА АКТывА ЧЫГУНКІ

Гэтымі днямі ў клубе імя Леніна адбыўся сход партыйнага актыва 5-га аддзялення (меснага) Заходняй чыгуны, на якім быў заслушан даклад часова выконваючага абавязкі начальніка палітдэла тав. Сарычава аб пастаноўцы ЦК ВКП(б) «Аб пастаноўцы партыйнай прапаганды ў сувязі з выпускам «Кароткага курса гісторыі ВКП(б)».

Актыў у сваёй пастанове прапанаваў палітдэлу і вузавому парткому кучэй наладзіць кансультацыйную прапагандыстскую ў партыйным кабінете вузла і арганізаваць іх выезд на лінейныя станцыі для кансультацый самастойна вывучаючых гісторыю ВКП(б).
Н. СТРАЛЬЧАНКА.

ЛЕНІН І СТАЛІН — АСНАВАЛЬНІКІ БЕЛАРУСКОЙ ССР

Вялікая ідэя аб праве нашай на самавызначэнне аж да аддзялення і ўтварэння самастойнай дзяржавы, абгрунтаваная Леніным і Сталіным задоўга да Кастрычніка 1917 года, пасля ўстаўлення дыктатуры пролетарыята стала цэнтральным палажэннем канстытуцыйных актаў і важнейшых дэкрэтаў Савецкай улады.

У сваім «Звароце да рабочых, салдат і сялян аб перамозе Кастрычніцкай рэвалюцыі» II Усерасійскі з'езд Саветаў у знамянальны дзень 7 лістапада 1917 года, павядамілючы аб пераходзе ўлады да Саветаў, указаў, што новая ўлада з'явіцца ўсім нацыям, насяляючым Расію, сапраўднае права на самавызначэнне.

16 (3) лістапада 1917 года Савецкі ўрад апублікаваў «Дэкларацыю праў аб нароўні Расіі». Гэты гістарычны дакумент быў напісан Сталіным і падпісан Леніным і Сталіным. У хвалючых, натхнёных рэчах Дэкларацыі быў абвешчаны пачатак новай эры ў жыцці раней заняволеных народаў Расіі.

Дэкларацыя паклала ў аснову дзейнасці рабоча-сялянскага ўрада па пытанню аб нацыянальнасцях наступныя пачаткі:

«1. Роўнасць і суверэнасць народаў Расіі.

2. Права народаў Расіі на свабоднае самавызначэнне, аж да аддзялення і ўтварэння самастойнай дзяржавы.

3. Адмена ўсіх і ўсякіх нацыянальных і нацыянальна-рэлігійных прывілегій і абмежаванняў.

4. Свабоднае развіццё нацыянальных меншасцей і этнаграфічных груп, насяляючых тэрыторыю Расіі.

Дэкларацыя яшчэ больш згуртавала масы раней прыгнечаных народаў вакол партыі Леніна—Сталіна, вакол гераічнага рускага рабочага класа і выклікала шалёнае выццё і азлабленне ў лагерах буржуазіі і яе контррэвалюцыйнай нацыяналістычнай агентуры.

Перамога Кастрычніцкай рэвалюцыі, пачатак ў асноўных прамысловых цэнтрах, палпырылася па ўсёй краіне. Рабочыя і сяляне нацыянальных акраін, па прыкладу рускага рабочага класа, грамлілі і зварталі «сваё» нацыянальнае буржуазію.

Пі франтавы з'езд, які адбыўся ў Менску 20 лістапада 1917 года пад старшынствам А. Ф. Мяснікова, пры ўдзеле прадстаўнікоў ЦК партыі большавікоў т. Орджанікідзе і Валадарскага, аб'явіў Беларусь савецкай.

Іхнаўчыся вярнуць адгэтай рэвалюцыйны матэрыяльныя дроботы і палітычныя прывілегіі, абараняючы свае класавыя інтарэсы, буржуазія і яе контррэвалюцыйная агентура на Украіне, на Беларусі, на Каўказе і іншых акраінах краіны, прабуе стварыць свае «нацыянальныя ўрады» для таго, каб процістаялі іх цэнтральнаму Савецкаму ўраду, які ворагі ізабравалі, як «суджы» «рускі» ўрад.

У сваім артыкуле «Кастрычніцкі пераварот і нацыянальнае пытанне» таварыш Сталін ускрыў да канца сутнасць тактыкі буржуазіі і паказаў сапраўдны твар тых «нацыянальных урадаў», якія буржуазія стварала ў першыя месяцы пасля Кастрычніка 1917 года і процістаяла Савецкай уладзе.

«Справа ў тым, — пісаў таварыш Сталін, — што гэтыя «нацыянальныя ўрады» і слухаць не хапелі аб сацыялістычнай рэвалюцыі. Буржуазія па прыродзе, яны зусім не хапелі разбураць стары буржуазны свет, — наадварот, яны лічылі свабодна абавязкам захоўваць і ўмацоўваць яго ўсімі сіламі. Імперыялізм, стачыны па сутнасці, яны зусім не хапелі рваць з імперыялізмам, — наадварот, яны ніколі не былі супроць таго, каб захваціць і палпа рудкаваць сабе кавалкі і кавалачкі «чужых» нацыянальнасцей, калі прадстаўлялася к таму магчымасць.

Нядзіва, што «нацыянальныя ўрады» на акраінах аб'явілі ваіну сацыялістычнаму ўраду ў цэнтры».

Беларускім нацдэмам, як і ўсім контррэвалюцыйным пільням, было вядома праўдзізнае ваіны в Германіяй, бо пры дапамозе гэтай ваіны яны разлічылі на аслабленне і зваржэнне маладой дзяржавы рабочых і сялян. Таму сумроць палітыкі Савецкага ўрада, які імкнуўся шляхам заключэння міру з Германіяй атрымаць пералышкі для краіны і разнаволеных народаў, шалёна выступілі меншавікі, ссыры, беларускія нацдэмы, украінскія шавіністы, бундаўцы, расійскія чорнасопены, сяляне будзвардзейскай вёшчкі і іх сялянскія Троцкі і Бухарыны.

Следствам на справе антысавецкага «права-траікіскага блока» ўсталявана, што Троцкі з яго контррэвалюцыйнай групай, Бухарыны і яго антысавецкая група, называўшыя сабе для маскіроўкі «левымі камуністамі», сумесна з «левымі» ссырамі арганізавалі змову супроць Савецкай улады. Уся гэтая гнусная банда ставіла сваёй задачай сарваць заключэнне Брэсцкага міру, звергнуць Савецкі ўрад, арыштаваць і забіць яго кіраўнікоў, правядуць партыі і народа — В. І. Леніна, І. В. Сталіна, Я. М. Свердлова.

У студзеня 1939 года апаўняўца 20 год з дня ўтварэння Беларускай Савецкай Соцыялістычнай Рэспублікі — неад'ямнай часткі вялікай Савецкага Саюза.

З гэтага нумара газета «Звязда» пачынае друкаваць на сваёй старонцы прапагандысцкія артыкулы і матэрыялы, паказваючы росквіт Беларускай ССР, барацьбу беларускага народа пад кіраўніцтвам партыі Леніна—Сталіна з уміні ворагамі народа за радаснае і шчаслівае жыццё, за пабудову камунізма.

Гнусная правацкія Троцкага, якая выражала ў сярдным арызе заключэння Брэсцкага мірнага дагавора, і адрашкіткі дзевяці яго саюзніка Бухарына казалі велізарную ўступку германскаму імперыялізму. 16 лістапада 1918 года нямецкі генерал Гофман заявіў аб спыненні перамір'я і 18 лістапада германскія полчышчы перайшлі ў наступленне. Пад націскам пераважаючых сіл узброеных да зубу нямецкіх акупантаў астаткі старой арміі не ўстаялі і пачалі разбітацца. 18 лістапада былі заняты Палацк, Орша, Менск і іншыя гарады і мястэчкі Беларусі.

У гэтыя цяжкія дні большавікі пад кіраўніцтвам Леніна і Сталіна прыступілі да арганізацыі атралаў Рабоча-сялянскай Чырвонай арміі, каб не дапусціць праціўніка да сэрца рэвалюцыі — Пецярбурга.

Арганізаваная рэгулярная атрала Рабоча-сялянскай Чырвонай арміі дала рашучы адпор германскім імперыялістам пад Нарвай і Псковам.

«Дзень албору войскам германскага імперыялізма — 23 лістапада—стаў днём нараджэння маладой Чырвонай Арміі».

Большавікі Беларусі арганізуюць атрала і групы для албору нямецкіх акупантаў. У загадзе № 7 галоўнакамандуючага заходнім фронтам тав. Мяснікова ад 10 сакавіка 1918 года гаворыцца:

«Заходняму фронту загадана ўтварыць у прыфрантавай паласе трывалую завесу атралаў, якімі і не пратрусьціць уцямі Расіі праціўніка».

Арганізаваныя рэгулярныя атрала Чырвонай арміі і шматлікія атрала і групы партызан з лепшым сэнсу і довак беларускага народа пад кіраўніцтвам большавікоў выступілі на барацьбу з нямецкімі акупантамі.

Меншы часова акупіравалі Беларусь; настаяў цяжкі перыяд у жыцці працоўных. Зноў вярнуліся капіталісты і палітычныя прывілегіі, абараняючы свае класавыя інтарэсы, буржуазія і яе контррэвалюцыйная агентура на Украіне, на Беларусі, на Каўказе і іншых акраінах краіны, прабуе стварыць свае «нацыянальныя ўрады» для таго, каб процістаялі іх цэнтральнаму Савецкаму ўраду, які ворагі ізабравалі, як «суджы» «рускі» ўрад.

У сваім артыкуле «Кастрычніцкі пераварот і нацыянальнае пытанне» таварыш Сталін ускрыў да канца сутнасць тактыкі буржуазіі і паказаў сапраўдны твар тых «нацыянальных урадаў», якія буржуазія стварала ў першыя месяцы пасля Кастрычніка 1917 года і процістаяла Савецкай уладзе.

«Справа ў тым, — пісаў таварыш Сталін, — што гэтыя «нацыянальныя ўрады» і слухаць не хапелі аб сацыялістычнай рэвалюцыі. Буржуазія па прыродзе, яны зусім не хапелі разбураць стары буржуазны свет, — наадварот, яны лічылі свабодна абавязкам захоўваць і ўмацоўваць яго ўсімі сіламі. Імперыялізм, стачыны па сутнасці, яны зусім не хапелі рваць з імперыялізмам, — наадварот, яны ніколі не былі супроць таго, каб захваціць і палпа рудкаваць сабе кавалкі і кавалачкі «чужых» нацыянальнасцей, калі прадстаўлялася к таму магчымасць.

Нядзіва, што «нацыянальныя ўрады» на акраінах аб'явілі ваіну сацыялістычнаму ўраду ў цэнтры».

лі аказваць працоўныя брацкай Расійскай рэспублікі.
Аб усіх гэтых фактах сведчаць шматлікія дакументы.

Так, старшыня ваенрўкома в Сяню тэлеграфавалі 4/IV 1918 года ў Маскву Савету Народных Камісараў:

«У акупіраванай мясцовасці штодзёна спальваецца маса паселішчаў. Дзесяткі тысяч людзей гінуць асуджаны на верную галоўную смерць, тэарызаванае лютасцю земліў насельніцтва ў мюстое перабітае на тэрыторыю рэспублікі і моляць аб дапамозе. Прашу прыняць паспешныя меры да палпынення становішча нашых братоў за дэмаркацыйнай лініяй, а таксама прашу належных распаралжэнняў і ўказанняў аб далейшай дапамозе няшчасным бажанам».

Нямецкім акупантам не ўдалося авяноліць рабочых і сялян Беларусі. У брацкім саюзе з рускімі і украінскімі рабочымі і сялянамі, пад кіраўніцтвам большавікоў беларускі народ палпыняў за адзечствуюную ваіну супроць інтэрвентаў.

Пад кіраўніцтвам сваёх слаўных палкаводцаў палпыняліся рабочыя і сяляне нашай радзімы на бой з ворагай арміяй. На Украіне Варашылаў і Шчорэ, у Беларусі Мясніковіч — фарміравалі атрала Чырвонай арміі і наміралі матушныя ўдры інтэрвентам. У талу ў германскіх акупантаў разгарнуўся матушны партызанскі рух. Вялікі ідэі большавізма праціваць у асырэдзе нямецкіх салдат. У рэдах германскай арміі пачалося разлажэнне.

Сіла большавіцкай прапаганды, матушны рух народных мас, які ўзнік у адзечствуюную ваіну пад кіраўніцтвам партыі Леніна—Сталіна, нанеслі смерцальны ўдар полчышкам германскага імперыялізма. Рэвалюцыйны падзеі ў Германіі восенню 1918 года з'явілі толькі зваржэннем арылі імперыі гогонполераў, разам з якой канчаткова разлажылася і яе армія.

Наступленне Чырвонай арміі восенню 1918 года прыняло да палігнага бегства нямецкіх акупантаў. Успел за імі без аглядлі пашпільні ўцячы паліталісты і памешчыкі са сваім марыянетачным уладам у асобе беларускай контррэвалюцыйнай рады.

10 снежня 1918 года Чырвоная армія, радасна вітаемая працоўнымі, уступіла ў Менск, і над вызваленнай Беларуссю зноў узвіваецца чырвоны сцяг Саветаў.

Перад маладой вызваленнай Савецкай рэспублікай сталі неадкладныя задачы дзяржаўнага будаўніцтва і замацавання зваваў, здобтых пры дапамозе брацкага рускага рабочага класа. Гэтыя пытанні былі прадметам абмеркавання VI Паўночна-заходняй абласной канферэнцыі РКП(б), якая адбылася 30—31 снежня 1918 года ў Смаленску. 30 снежня 1918 года па прапанове таварыша Сталіна канферэнцыя аб'явіла сябе і з'яўдзіл КП(б)Б.

Канферэнцыя паставіла:

«Прымаючы пад увагу, што на чарговай VI Паўночна-заходняй абласной канферэнцыі РКП(б) прадстаўлены поўнасцю ўсе знаходзячыся на тэрыторыі Беларусі камуністычныя арганізацыі, канферэнцыя аб'яўляе сябе і з'яўдзіл Кампартыі (большавікоў) Беларускай рэспублікі».

Канферэнцыя вынесла рашэнне аб утварэнні самастойнай Савецкай Соцыялістычнай Рэспублікі Беларусі.

Гістарычны рашэнні канферэнцыі, якія алрэалі новую светлую эру ў жыцці Беларусі, якія вызначылі стварэнне Беларускай савецкай дзяржавы, былі прыняты, расправаваны і ажыццёўлены па ініцыятыве і пад наглядным кіраўніцтвам вялікага друга беларускага народа Іосіфа Вісар'янавіча Сталіна, у непрымырнай барацьбе з буржуазнымі беларускімі нацыяналістамі.

Ворагі народа Жылуновіч і К' выступаючы з пенай ія рота супроць указанняў таварыша Сталіна аб стварэнні Савецкага ўрада Беларусі і апублікаваны Маніфест, патрабавалі, каб урад быў «аўтаномны» і не меў ніякіх зносін з Цэнтральным Камітэтам нашай партыі і ЦК КП(б)Б. Жылуновіч і яго контррэвалюцыйная група полда дзярэнлі супроць кандыдатур, тамажыванаваных ЦК КП(б)Б ва ўрад Беларусі на аснове ўказанняў таварыша Сталіна.

1 студзеня 1919 года на паседжанні ЦК КП(б)Б на працягу цэлага дня буржуазныя нацыяналісты, полда маючы, хацелі сарваць апублікаванне Маніфеста аб утварэнні БССР і канструіраванне беларускага ўрада.

У гэты час вялікі друг беларускага народа таварыш Сталін знаходзіўся ля тэлеграфнага апарата і праз тав. Мяснікова кіраваў паседжаннем, рашуча трымачы беларускіх буржуазных нацыяналістаў.

Не гледзячы на гнусныя спробы буржуазна-нацыяналістычнай групы ворагаў беларускага народа сарваць справу афармлення ў законадаўчым параду ўтварэння Беларускай ССР, пачатак і студзеня 1919 года быў апублікаван гістарычны Маніфест, палкам асваваны на прынятых нацыянальнай палітыкі большавіцкай партыі і адрадаваны асабіста таварышам Сталіным.

Маніфест ад 1 студзеня 1919 года з'яўўся першым канстытуцыйным актам, які юрыдычна аформіў асновы

1) Гісторыя ВКП(б). Кароткі курс, стар. 205.

2) Партархіў пры ЦК КП(б)Б, фонд 4, справа 100.

3) Партархіў пры ЦК КП(б)Б, фонд 2066, справа 193.

4) Сталін. Марксізм і нацыянальна-калінальнае пытанне, стар. 53—54.

(Прыцяг на 3-й стар.)

КАЛГАСНАЯ ПЯРВІЧНАЯ ПАРТАРГАНІЗАЦЫЯ

(Ад карэспандэнта «Звязды» па Гомельскай вобласці)

Камуністы пярвічнай партарганізацыі калгаса імя Энгельса, Церахоўскага раёна, у перыяд выбараў кіруючых партарганізацыйна вылучылі партарган калгаснага шопера тав. Кузьмянкова. Новаму парторгу быў дан назва: палпышны партыяна-масавую рабату, мабілізаваць калгаснікаў у арганізацыяна-гаспадарчае ўмацаванне калгаса.

Парторг тав. Кузьмянкова ў большавіцкай настойлівасцю прыняўся за выкананне рашэнняў справадзача-выбарчага схода і за кароткі перыяд дабіўся значных зрухаў. Партыйныя сходы праводзіцца рэгулярна, усёвабожа падрыхтоўваюцца. На сходах камуністы абмяркоўваюць работ партарганізацыі, становішча работ сярод беспартыйнага актыва, а таксама пытанні калгаснага будаўніцтва.

Для калгаснікаў праводзіцца гутаркі і даклады аб міжнародным і ўнутраным становішчы. Дзякуючы арганізацыі правэры выканання камуністы пачалі дробасуменна выконваць партыйныя даручэнні. За новыя перыяд работы аўтарытэт парторага т. Кузьмянкова сярод камуністаў і калгаснікаў гначна павыўўся. Лапшы сельсавет, які абслугоўвае партарганізацыю, вышаў у лік перадавых па скаваненню сельсагаспадарчых работ і выкананню дзяржаўных абавязачельстваў.

Пярвічная партарганізацыя дабілася-б яшчэ лепшых паказальнікаў, калі-б райком КП(б)В аказваў ёй сістэматычную дапамогу. Пакуль гэтай дапамогі камуністы не бачаць. Райком партыі вылучыў т. Кузьмянкова загадчыкам райкавторай Загортён. Кал-

горта Загортён знаходзіцца на адлегласці 5-6 кіламетраў ад калгаса. У партарганізацыі тав. Кузьмянкова прыходзіцца бываць вельмі рэдка. А парторгу, які адараны ад партарганізацыі, не можа канкрэтна кіраваць работай партарганізацыі.

4 снежня Церахоўскі райком партыі слухаў справаздачу пярвічнай партарганізацыі калгаса імя Энгельса аб выкананні рашэнняў справадзача-выбарчага схода. З даклада парторага в. І. Шпака, што самая буйная калгасная партарганізацыя мае ямаля даясночны характар. Разам з гэтым адзначан рад істотных недахопаў, у якіх вінават у першую чаргу сам райком.

У партарганізацыі дронна каладзіцца на партыйнага гаспадарка. Парторг не раз зварачаўся ў райком з просьбай прыслать інструктары для таго, каб навучыць яго як складваць план і афармляць пратоколы. Гэтага райком не зрабіў. Нольга аказаць, што ў пярвічнай арганізацыі не быў інструктары і члены райкома. Аднак яны не аказвалі дапамогі парторгу ў наладжанні партыйнай работы.

Па справадзачы пярвічнай партарганізацыі з садакладам выступілі прадстаўніцы ў каміі па правэрцы работ гэтай арганізацыі—інструктар райкома тав. Шпака і камуніст тав. Цыркін. Гэтыя таварышы фактычна аказалі ў ролі рэвізораў, якія толькі фіксавалі факты, але не прынялі неабходных мер па знішчэнню выяўленых недахопаў у рабоце парт

